

SSers uit België, wilden weten wie de marconist was en nadat ze alle drie behoorlijk waren afgetuigd bekende Van Bijsterveld, om de anderen te ontlasten, dat hij de zender was. Per auto werd hij naar zijn huis op de Schiedamseweg gebracht. De Duitsers wilden zijn code weten, die hij, wetend dat het een oude code was, uit zijn broekzak haalde, dit tot ontzetting van zijn vrouw Jopie. Geboeid werd hij naar de Zeestraat in Den Haag gebracht, waar Haubrock hem opwachtte voor een verhoor: 'Mensch was haben Sie es mir schwierig gemacht. Anderthalb Jahr habe ich Sie gesucht'. Hij kreeg sigaretten en een borrel en onderging een verhoor en een tweede van H.J. Giskes, nadat hij in het Oranjehotel (gevangenis te Scheveningen) in cel 606 Einzelhaft werd opgesloten.

In de overtuiging dat hij zou worden doodgeschoten schreef hij een afscheidsbrief voor vrouw en kinderen. Haubrock constateerde dat de eenzame opsluiting zijn gezondheid ondermijnde (claustrofobie) en hij plaatste na drie weken 'Rooie' Adrie Moerman, een gearresteerde marconist van de Raad van Verzet, bij Cor in de cel.

Mevrouw Van Bijsterveld nam onmiddellijk actie. Na het huis schoongemaakt te hebben van allerhande verboden materiaal, toog ze op de fiets naar Pa en Ma Riedé en naar Willem Dalkmann van het Beurs Café-Restaurant. Deze laatste werkte mee met de illegaliteit, maar kreeg uit hoofde van zijn horecabedrijf veel hoge Duitsers over de vloer, waar hij handig gebruik van maakte. Ook werd een bezoek aan de SD gebracht, waar mevrouw Van Bijsterveld verklaarde dat haar man niets met het georganiseerde verzet te maken had. Ze wordt geconfronteerd met foto's. 's Zaterdags mogen er pakjes bezorgd worden. Haubrock, die het einde van de oorlog voelt naderen, probeert een wit voetje te halen en verleent vele gunsten. Dalkmann weet via zijn relaties te bereiken dat Van Bijsterveld 'sichergestellt' wordt en niet wordt doodgeschoten, op voorwaarde van een losgeld van f 50.000 voor SDer Hoffmann en enige van zijn trawanten. Het is moeilijk om het geld bij elkaar te krijgen. De illegaliteit brengt f 14.000,— op en een NSBer die goed wil doen de ontbrekende f 36.000. Dalkmann vertelt mevrouw Van Bijsterveld gehoord te hebben, dat het een verraadkwestie is geweest en adviseert haar contact op te nemen met mr. H.H. de Boer in Den Haag, die meer weet en over wie het losgeld betaald moet worden. Op de fiets rijdt mevrouw Van Bijsterveld naar Den Haag, logeert bij familie, bezoekt met medewerking van Joop van Wolferen Haubrock, die de 'Sicherstellung' bevestigt.